

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΝΤΥΠΙΑ

ΕΓΩ ΕΙΜΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ.

« Θαρσείτε ! κἀγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον ».

Ἰησοῦς Χριστὸς Ναζωραῖος καὶ οὗτος ἐσταυρωμένος.

ΛΑΕ !

Καταγγέλλομαι καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ κ. κ. Λουρεντζάτου, διότι εἶπον τὴν σκάρην σκάρην, τὸ ἄσπρο ἄσπρο καὶ τὸ μαῦρο μαῦρο !

Λαεῖ καταγγέλλομαι, διότι εἶπον τὸν χρυσοστόμον Λουρεντζάτον χρυσοστόμον καὶ διότι σοῦ ἀνοίγω, λαεῖ, τὰ μάτια τὰ πνευματικά, ἵνα ἴδῃς καθαρῶς εἰς ποίους χρυσορρήμονας γυμνασιάρχας ; ; ; !!! ἐμπιστεύεσαι τὴν ἀνατροφήν, τὴν ἠθικὴν διάπλασιν καὶ μόρφωσιν τῶν δυστυχῶν σου τέκνων !

Λαεῖ καταγγέλλομαι καὶ εἰσάγωμαι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, διὰ τί ; διότι εἶπον μόνην τὴν Ἀλήθειαν, διότι εἶπον, ὅτι ὁ Σπυριδῶν Λουρεντζάτος, ὁ σύζυγος τῆς Θεοδωρέλλας καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Νικολάου, τῶν πεινῶντων φεῦ ! ὁ προστάτης, ἦτο ἰδοσοσκὸς μόλις πρότινων ἐτῶν, πράγμα, ὅπερ ὁ διδάσκων τὸ « Ἔργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τῶνειδος » δὲν δέχεται, ὡς προσβλητικὸν δῆθεν τῆς γυμνασιαρχικῆς του θέσεως, ἤπερ αὐτὸς κάλλιον θὰ ἐτίμα, ἐὰν δὲν τὴν προσέβαλλε διὰ τῶν χρυσοστόμων του φράσεων καὶ τῶν εὐγενῶν τρόπων του.

Ἄλλ' « οἶα ἡ μορφή τοιαῦδε καὶ ἡ ψυχὴ, » ἔλεγον οἱ σοφοὶ ἡμῶν πρόγονοι καὶ ἡ μορφή τοῦ κ. Λουρεντζάτου εἶνε δημιουργήμα καλλιτεχνικῶν γραμμῶν δημιουργηθὲν ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου του ἐξωτερικευμένων εὐγενῶν σκέψεων του καὶ συναισθημάτων καὶ βουλήσεων του.

Ἀλλὰ διὰ τί, κύριε Λουρεντζάτε, σᾶς ἐκακοφάνηκε, διότι ἔγραψα τὴν διδασκομένην ὑπὸ σοῦ Ἀλήθειαν, τὴν θεῖαν Ἀλήθειαν, ἣτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι, ὅτι ὁ θεὸς σου ἦτο ἰδοσοσκός ;

Ἡμεῖς ὡς σοσιαλισταὶ ἔχομεν καὶ θεωροῦμεν ἰσοτίμους πάσας τὰς ἐργασίας καὶ μάλιστα εἰς περισσοτέραν ἐκτίμησιν τὰς παραγωγικάς, οἷα ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία καὶ πᾶσα ἐργασία ἐν τῷ σοσιαλισμῷ δὲν λογίζεται ὡς ἐργασία, ἐὰν δὲν παράγῃ καὶ ὕλικούς καρπούς διὰ τὴν ἀρμονικὴν πρόδον τῶν πνευματικῶν συγχρόνως καὶ σωματικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου ἄλλ' ὡς σοσιαλισταὶ ἀγαπῶμεν καὶ τὴν Ἀλήθειαν, καίπερ πικρὰν διὰ τὸν ζῶντα ἐν μέσῳ τῶν Κατὰ Συνθήκην Ψευδῶν γυμνασιάρχην, καὶ ἣτις Ἀλήθεια ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε, ὅτι ὁ θεὸς σου ἦτο ἰδοσοσκός καὶ ἐπὶ δὲν προστατεύει τὴν παράφρονα θεῖαν του Θεοδωρέλλα μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς υἱοῦ τῆς καὶ πρώτου ἐξαδελφοῦ του Νικολάου λαγουρέντε ἐκ πρόκας ἀρχοντιάς καὶ ἐξ ἐλπίδων ὑμῶν πρὸς κληρονομίαν του.

Μήπως εἶνε ἐντροπή, ἀνγράφωμεν, ὅτι ὁ Διονύσιος ἀδελφός σου ἦτο μπαλωματὴς ὑποδημάτων εἰς τοῦ Ἡλία Ποταμιάνου (Σαμαρᾶ) δὲν τὸ πιστεύω ἀλλ' ἂν σὺ δὲν τὸ θέλῃς, τὸ θέλει ἕμωις ἡ Κοινωνία νὰ τὸ λέ-

γῃ, ὅταν ἔλθῃ συζήτησις περὶ τούτου, διότι εἶνε ἡ Ἁγία Θεὰ Ἀλήθεια μήπως εἶνε αἰσχος νὰ εἰπωμεν, ὅτι φοιτητὴς ὢν παρέδιδες ἐνταῦθα ἰδιωτικὰ μαθήματα ἀντὶ γλίσχρου καὶ ἐξευτελιστικῆς ἀμοιβῆς, ἵνα κερδίξῃς τότε τὰ πρὸς τὸ ζῆν σου καὶ τῆς οἰκεγενείας σου καὶ ἵνα φοιτᾷς καὶ γίνῃς εἶτα ἐνδοξος διὰ τῶν σιγλῶν τῶν ἐφημερίδων γυμνασιάρχης ;

Ὁ θεὸς σου εἶχε κράσιν διὰ ἰδοσοσκός, ὁ ἀδελφός σου διὰ μπαλωματῆς καὶ σὺ διὰ γυμνασιάρχης ; εἶσι λέγει ἡ φυσιολογία καὶ ἡ ψυχολογία περὶ τῆς ποικιλίας τῶν κράσεων πρὸς ἀρμονίαν τῆς κοινωνίας διὰ πολυειδῶν ἐργασιῶν.

Μήπως ὁ Ἄβελ δὲν ἦτο βοσκός ; μήπως ὁ προφητᾶναξ Δαυὶδ δὲν ἦτο βοσκός, ἐξ οὗ ὁ Χριστὸς ὁ ἐν σταύλῳ βοσκῶν γεννηθεὶς θεωρεῖ τιμὴν, ὅτι κατὰ γὰρ κατὰ τὸ « οὐκ ἐκλείπει ἀρχῶν κτλ. ».

Μήπως ὁ Χριστὸς θεωρεῖ ἐντροπήν τὴν τοιαύτην καταγωγήν του, ἀφοῦ μάλιστα καὶ τὸ ὄνομα ποιμὴν εἶνε καὶ τὸ ἀποκρυσταλλωθὲν δι' αὐτὸν ὑπὸ τῆς Παραδόσεως καὶ τῆς Τέχνης ;

Μήπως ὁ Ἅγιος Σπυριδῶν δὲν ἦτο βοσκός ; μήπως ὁ ζωγράφος τῆς Ἀναγεννήσεως Σιμαβύης δὲν ἦτο βοσκός ; κτλ. ἀπειρα παραδείγματα, ὅπερ ἂν ἠθέλωμεν καταγράψαι « οὐτ' ἂν ὁ χρόνος τοῖς γραφομένοις ἀρκέσειεν, οὐτ' ἂν ὁ λόγος τῇ περιστάσει ἀρμόσειεν ». Ἄν λοιπὸν, ὄλοι, κ. Λουρεντζάτε, προσεβάλλοντο, διότι ἦσαν ἰδοσοσκοὶ ἢ υἱοὶ κτλ. ἰδοσοσκῶν, τότε ἔπρεπε ὄλοι αἱ μεγάλοι ἄνδρες, ὢν πολλοὶ διετέλεσαν ἰδοσοσκοὶ, τότε ἔπρεπε νὰ καταγγείλωσιν ὄλον τὸν τύπον καὶ τὰ συγγράμματα, διότι ἀναγράφουσι τὸ ἐπάγγελμά των, ὅπερ μόνον των πρὸς τιμὴν των ἀφίνουσι πολλάκις εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά των.

Ἄλλ' ἐπέπρωτο, ὅτι δὲν ἠτχύνθη ὁ Χριστὸς νὰ αἰσχυνθῇ ὁ λεγόμενος χριστιανὸς Παναγῆς Λουρεντζάτος ! ἀλλ' ὁ Χριστὸς βοᾷ σοι στεντορείως « ὅς ἂν ἐπαισχυνθῇ με ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ ἀμαρτωλῇ καὶ μοιχαλίδι, ἐπαισχυνθήσομαι κἀγὼ αὐτὸν, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ Δόξῃ μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ».

Λοιπὸν, κύριε Λουρεντζάτε, τιμὴ σου εἶνε νὰ γράφω, ὅτι ἔχεις θεῖον ἰδοσοσκόν, σὺ δὲ τὸ θεωρεῖς αἰσχος ;

Τέλος πάντων ἄς παύσωμεν ἐνταῦθα τὸν λόγον, διότι πρὸς κέντρα ἐλάκτισας καὶ δεινὸν σοι τοῦτο, εἰς τὸ ἐπόμενον δὲ παράρτημα θὰ τὰ εἰπωμεν καλλίτερα, ἵνα τὰ ἀπομάθῃ ὁ κόσμος, ὅστις πλέον τᾶχει τούμπανο καὶ σὺ κρυφὸ καμάρι !

N. S. M.

Υ. Γ. Ἐφημερίδες ἀναγράφεται κατὰ τοῦ Γυμνασιάρχου.

1) « Ἀνάστασις » Ἀθηνῶν 15 Αὐγούστου ἐ. ἔ. 2) « Ἐλεγχος » Ἀθηνῶν 10 Σεβρίου 1908 ἀριθ. 293 καὶ 400. 3) « Πίλιος » Ἀργοστολίου 1908. 4) « Ἐλεγχος Ἀθηνῶν 15 Αὐγούστου ἐ. ἔ. 5) « Ἀντύπια » Ἀργοστολίου, ἀρθρον ἐντροπῆς ἐργάτου πρὸς τὸν ἀνακρυσταίνον ἀρ. 13, 28 Μαΐου ἐ. ἔ. 6) « Ζιζάνιον » Ἀργοστολίου 28 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐνθ' ὁ ἀναλαθὼν ἀτυχῆ ὑπερστικὸν δὲν κατορθοῖ νὰ κρυφῇ τὴν ἀρχαίτητα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ τὴν παραφορὰν του.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΜΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1 ΣΣ Φ4.0013.41.0019